ततः कथंचिन् नीतश्च तया श्वश्रा ददर्श तं
दूरात् सरोवरं दिव्यं तुङ्गाद्रिकटकाश्रितं । 247
छन्नं निरन्तरोद्दण्डदीप्तहेमसरोरुहैः
सततोन्मुखतापीतसंक्रान्तार्कप्रभैर् इव । 248
गत्वा 'एव तत्र यावच् च पद्मान्य् अवचिनोति सः,
तावत् तद्रक्षिणो घोरा रुरुधुस् तं निशाचराः । 249
सशस्त्रः सो ऽवधीच् च 'एतान् अन्यान् अन्ये पलाय्य च
गत्वा कपालस्फोटाय स्वामिने तन् न्यवेदयन् । 250
स तद् बुद्ध्वा 'एव कुपितस् तत्र रक्षःपतिः स्वयं
आगत्य 'अशोकदत्तं तम् अपश्यल् लुण्ठिताम्बुजं । 251
कथं भ्राता मम 'अशोकदत्तः सो ऽयम् इह 'आगतः,
इति प्रत्यभ्यजानच् च तत्क्षणं तं सविस्मयः । 252
ततः शस्त्रं समुत्सृज्य हर्षवाष्पाप्लुतेक्षणः
[illegible]विवा पादयोः सद्यः पतित्वा च जगाद तं । 253
[illegible] विजयदत्ताख्यः सोदर्यः स तव 'अनुजः,
[illegible]त्रां द्विजवरस्य 'उभौ गोविन्दस्वामिनः सुतौ । 254
[illegible]यच् चिरं च जातो ऽहं दैवाद् ईदृङ् निशाचरः
[illegible]चताकपालदलनात् कपालस्फोटनामकः । 255
[illegible]दर्शनाद् इदानीं च ब्राह्मण्यं तत् स्मृतं मया,
गतं च राक्षसत्वं मे मोहाच् छादितचेतनं । 256

Digitized by Google